

راست‌گوترین همشهری

تا به حال برایتان پیش آمده است گذرتان به شهر یا محله‌ای غریب بیفتد؟ جایی که اسم کوچه‌ها و خیابان‌هایش را ندانید و شمال و جنوبش را هم تشخیص ندهید؟

همشهری آنلاین- فاطمه‌سادات اخوت: تا به حال برایتان پیش آمده است گذرتان به شهر یا محله‌ای غریب بیفتد؟ جایی که اسم کوچه‌ها و خیابان‌هایش را ندانید و شمال و جنوبش را هم تشخیص ندهید؟ در این شرایط اول به دنبال کسی می‌گردید که شما را راهنمایی کند و یا لااقل بگوید اسم این شهر، کوچه یا خیابان چیست و خلاصه راه را از چاه نشانتان دهد.

اما اگر در آن حوالی کسی نبود؛ یا بود و حوصله‌ی جواب دادن نداشت و یا بدتر از آن، اطلاعات غلط تحویل‌تان داد چه می‌کنید؟

احتمالاً به اشتباه از این کوچه به آن کوچه می‌روید و بارها دور خیابان‌ها و میدان‌های شهر می‌گردید و حتماً پس از مدتی هم، شهر دور سرتان می‌گردد و حسابی گیج و سر در گم می‌شوید.

به‌نظر می‌رسد در آن لحظه‌ی حیاتی، تنها همشهریانی که به دادتان می‌رسند و بدون هیچ مزد و منتی شما را به‌طور درست راهنمایی می‌کنند «تابلوهای راهنمای شهری» هستند.

تابلوهایی که از صبح تا شب کنار کوچه و خیابان‌های شهر ایستاده‌اند تا به ما بگویند این‌جا کجا است و اگر به این طرف بروید به کجا می‌رسید و به آن طرف بروید به کجا.

حتی بسیاری از این تابلوها به سلامت شما، بیش‌تر از خودتان فکر می‌کنند و به شما می‌گویند مثلاً برای عبور از عرض خیابان، اگر از این خط سفید عبور کنید، به سلامت خواهید گذشت و یا از این خیابان نمی‌توانید عبور کنید و یا این‌جا دوچرخه سواری ممنوع است و ...

اما انگار این روزها در حین عبور از کوچه و خیابان، توجه به دوست و هم‌کلاسی واجب‌تر شده. حتی گاهی زرق و برق مغازه‌ها و خیابان‌ها آن‌قدر هوش از سرمان برده که یادمان می‌رود به پیام این تابلوها توجه کنیم. حتی گاهی صداقت و خیرخواهی این همشهریان راست‌گو را از یاد می‌بریم و به‌جای توجه، از آن‌ها روی می‌گردانیم و بدتر از آن، پیام‌شان را دست می‌اندازیم و حتی فکر می‌کنیم که رعایت آن‌ها، برایمان دردسرساز و پر زحمت است.

یادمان باشد اگر بخواهیم شهری متمدن و سالم داشته باشیم، باید به قوانینش احترام بگذاریم. شاید مهم‌ترین زبان گویای این قوانین، همان تابلوهای راهنمای شهری باشند. تابلوهایی که هرچه قدر هم از ما بی‌مهری ببینند، دلسرد نمی‌شوند و به وظیفه‌شان عمل می‌کنند.